Profunzimea unei înțelegeri superioare

On Mai 10, 2016

Caută în tine toate resursele necesare dezvoltării forței de a acționa, privind mereu în urma ta.

Ştiam ce trebuia să uit sau să reţin, ce mă aştepta din perspectiva unei concepţii precise asupra propriei fiinţe, analizând lucrurile mai adânc, punându-le într-un loc sigur, într-un sertar al inimii ce se putea ține întredeschis la nevoie. Am știut, așa cum știe un pictor să-și aleagă modelele, să selectez toate acele puncte de interes, firimituri ale cunoașterii asimilate prin experimentare, împinse până la manifestare într-o anumită formă. Ele puteau fi redimensionate prin parcurgerea unui traseu al identității și unității.

Trebuia să am grijă ca ele să se potrivească în imaginea pe care o voiam ștearsă din memorie.

Ciudat, era exact aceeași imagine pe care voiam s-o proiectez în viitor, în întreaga ei complexitate, cu toate continuitățile și contradicțiile ei, prin puterea rațiunii unui căutător de lumi noi, chiar dacă sensurile curenților de bună dispoziție se modificau în funcție de perspectiva pe care urma să o adopt.

Ca să înțelegi teoriile sau ipotezele unui artist care își gândește viziunea asupra subiectelor inspirate dintr-un update al realității, trebuie să faci uz de imaginație pentru crearea unei imagini fabuloase.

Leadership: Poți să-ți cultivi o imagine de sine care derivă, treptat, din reflectarea subiectivă, conștientă și sintetică a Eului aflat în situația concretă de a-și ascunde gândurile din care se hrănește realitatea?

În lume toate-s trecătoare. Imaginea dezolantă a acestui adevăr este reflectată în examinarea profundă a vieții prezente pe care arta o folosește ca pe o pârghie pentru a evidenția strălucirea unei taine moralizatoare. Omul în care conștiința lucrează mereu, determinantul oricărei rezistențe de ordin aprioric, învăluindu-se în această taină ca un personaj care nu mai poate ieși din povestea în care a fost integrat, trage întotdeauna foloase de pe urma ei.

Taina aceasta a percepției față de lucrurile înconjurătoare, față de tot ceea ce ți se întâmplă, poate să ia in considerare ideea de a te căuta acolo unde poți să nu găsești nimic, sau unde poți să afli totul printr-o viziune a unității universale.

Iar cheia unei taine ascunsă cu grijă poate fi o poveste moralizatoare când vine vorba de a te conecta autentic la realitatea existenței operei numită sugestiv "informație", la o reprezentare a ei ca „peisaj" al cărui șarm poetic este extras parcă dintr-un decor de film. Este moralizatoare pentru că te învață să te privești diferit, în ansamblu, ca o ființă care patrunde mai multe planuri de construcție a imaginii lumii, nu doar fizic, ci si spiritual, energetic.

La sfârșitul zilei accesam toate experiențele adunate de-a valma în mintea mea, de la imaginație și de la singurătate, combinându-le sporadic și găsindu-le loc în interiorul unor explicații care nu țineau cont de adevărurile celebrei maxime: " *în toate treburile, să luăm în seamă sfârșitul* ". Încercând să împac lucruri care erau de neîmpăcat, puteam să întăresc hotărârea de a duce la îndeplinire un mereu alt plan care-mi stimula disponibilitatea de a mă recunoaște și a mă descoperi în totalitatea defectelor și calităților mele.

Leadership: Ştii să apreciezi arta adusă de-o imagine dezolantă, fără a suferi o transformare în modul de a te servi de cele trecătoare?

Când privești în urmă spre a descoperi ce există deja în tine (puterea de a uita, de a ierta, de a răbda) te aștepți să auzi chemarea, glasul unic al inimii care va răsuna puternic în împrejurările viitoare prin acțiunea rațiunii capabilă să contureze o nouă identitate. Arta este rezultatul unei priviri mai largi în exteriorul tău cu intenția de a conștientiza o nouă modalitate de a-ți percepe propriile emoții și a-ți înțelege tendințele, fără să suferi vreo dezamăgire din cauza eventualelor schimbări de imagine.

A suferi o transformare în modul de a te servi de cele trecătoare înseamnă să renegi ceea ce ești în timp ce viața îți aruncă o privire plină de mister pe sub genele umbroase ale unor perspective de profundă reflecție. Fără să uiți că tot ce ți s-a întâmplat poartă sâmburele unei revelații foarte prețioase ce are nevoie de o manifestare exterioară.

Aici, arta pe care încerc s-o evidențiez este compatibilă cu viziunea despre lume într-un punct al experienței de a exista ca ființă care își dorește să atingă o relație cu ipostaza de descoperitor al unei realități alternative, fără să țină cont de limitele pe care le impune forța simbolizatoare a amănuntelor care pot deveni în timp tot mai marginale.

Leadership: Ai ajuns în faza de a te identifica într-o mare măsură cu acele convingeri care susțin legătura dintre experiențele și așteptările tale anterioare, în corespondență cu "that loneliness that drives you crazy" ?

Leadershipul este meritul inițiativei de a te construi în jurul propriului Ego supus unei solicitări de tip *„ găsirea unor legături între experiențele și așteptările tale anterioare "*, deoarece reprezentativitatea ta (din unghiul unei perspective mai largi asupra lumii) survine după ce ți-ai adunat și asumat curajul de a te recunoaște în totalitatea defectelor și calităților tale.

Una dintre condițiile artei este să nu creezi o imagine falsă, înșelătoare, asupra a ceea ce se întâmplă în interiorul tău. Fac aici o paralelă cu o mare personalitate din istoria lumii. Ceea ce l-a ajutat pe celebrul Tyllerand să gândească profund, încercând permanent să descopere un nou izvor de putere la rădăcina fiecărei înfrângeri, a fost nevoia imperioasă de a-și nota propriile experiențe în taina clipelor de singurătate.

Încă din fragedă tinerețe el își consulta Egoul, punându-și tot felul de întrebări. De pildă: din ce motive l-au îndepărtat părinții din casă și nu l-au iubit? Pe ce principii se bazau ei? Ce morală, ce religie sau ce interes le dicta o asemenea purtare? Ce valoare umană pot avea o religie și o morală care îngăduiau o atât de cruntă nedreptate ca aceea a cărei victimă era?

După cum îl caracteriza Jean Orieux: *"Cardinalul de Tyllerand, magicianul care a făcut toate jocurile lumii, le-a stăpânit, le-a subjugat cu o naturalețe nemaiîntâlnită, întrecându-l cu mult în dibăcie pe stăpânul Bonaparte, avea o cultură deosebit de vastă. Dar mai presus de toate, era o minte pătrunzătoare, speculativă și dovedea multă chibzuință în acțiunile sale. Era celebru pentru vederile sale largi, posedând mai mult decât oricine calitățile superioare ale omului de geniu."*

Cel ce experimentează *„ that loneliness that drives you crazy „* este de fapt un căutător al adevărului care dorește să beneficieze de lumina inteligenței, virtutea de a suporta în liniște și cu speranță greșelile fiecărei zile, singurul capabil să se întremeze după orice grea încercare. Ascensiunea pe care o îmbrățișează leadershipul este lungimea unui pas înainte făcut de omul care se confruntă cu limitele conștiinței sale, căutând a descoperi ce sens ascuns are viața și rolul lui în ea.

Bine spunea Friedrich Nietzsche: *"Viața înseamnă a transforma constant în lumină și în flacără tot ceea ce suntem și tot ce întâlnim"* pe parcursul fiecărei zile. Un om al transformărilor de sine, cuprinzând în granițele conștiinței sale conceptele „rău și bine" pentru a accede în orizontul înțelegerii depline, se apropie de acea măreție pe care soarta și celelalte deosebite însușiri ale genialității au făgăduit-o spiritelor sublime.

A te identifica într-o mare măsură cu acele convingeri care susțin legătura dintre experiențele și așteptările tale anterioare înseamnă să reflectezi la ceea ce te-a determinat să devii altcineva față de valoarea gândirii de a pătrunde cât mai adânc în concretețea lucrurilor, în limitările propriului tău realism.

Ești condus în viață de convingerea că orice imagine pe care o întreții cu perseverență și încredere poate deveni dependentă de crearea și propagarea unei noi forme de artă? Iar arta pe care încerci s-o evidențiezi este compatibilă cu viziunea despre lume într-un punct al experienței de a exista ca ființă ce își dorește să atingă o relație cu ipostaza de descoperitor al unei realități alternative?

Profunzimea unei înțelegeri superioare nu se atinge prin simplitatea de privi totul cu inocență, ci prin asumarea curajului de a te recunoaște în totalitatea defectelor și calităților tale.

Un om poate să ajungă în faza de a se recunoaște și a se identifica într-o mare măsură cu convingerile care susțin comportamente sănătoase, cu acele „Da" și „Nu" ale conștiinței, numai dacă privește mereu în urma lui spre a descoperi ce există deja în el însuși - puterea de a uita, de a ierta, de a răbda.

El așteaptă în taină să audă chemarea, glasul unic al inimii, care va răsuna puternic în împrejurările viitoare prin acțiunea rațiunii care își conturează o nouă identitate.

Source: https://neculaifantanaru.com/profunzimea-unei-intelegeri-superioare.html